

SAMOVARIA

voorjaar 2020

SAMOVARIA

Officieel orgaan van de
Nederlandse Samoeden Club

Opgericht 13 aug 1932
2020 Nummer 1
Jaargang 42
Verschijnt 4x per jaar

BESTUUR:

Voorzitter en redactie:

Eris Koops
3^e Goudbloemdwarstraat 4 hs
1015 KA Amsterdam
☎ 020-6263231
email: eris@naschja.nl

Secretaris:

Carole Mikx
Leeuwarden
☎ 058-2672252
email: c.t.m.mikx@t-mobilehuis.nl

Tweede secretaris:

Marianne Suurmeijer
☎ 06- 45224647.
email: marianne.suurmeijer@outlook.com

Penningmeester /Ledenadministratie

Marian Bartol
Oldengaerde 35
9301 WX Roden
☎ 06-20358330
email: penningmeester.nsc@outlook.com
Rekeningnummer NSC: 733127
IBAN: NL28 INGB 0000 733127

Leden:

Coby Rees
☎ 020-6263231
email: coby.rees@planet.nl

Rivka Koops
☎ 020-6263231
email: rivka.koops@hotmail.com

COMMISSIES:

Clubartikelen en Facebook:

Rivka en Sarah Koops
rivka.koops@hotmail.com
www.facebook.com/Samoedenclub

Ras & Puppy info & Website:

Corry van den Ham-Nijdam
Barneveld
☎ 0342-413809
email: corryvandenham@gmail.com
Website: <http://www.samoedenclub.nl>

Vertegenwoordiger Kees&Poho

Klaas ten Broek
☎ 0575-562291
email: klaastenbroek@gmail.com

Contributie

Lidmaatschap per jaar	€ 30,00
Buitenland	€ 35,00
Gezinslid	€ 7,00

Inhoudsopgave

Van de voorzitter	blz 3
Dagboek van een samojeed	blz 4
Uitnodiging Kampioensclubmatch	blz 5
Verslag ALV	blz 6
Verslag van de secretaris	blz 10
Financieel overzicht	blz 11
Werkhondentest	blz 13
Hondenzwemvijver	blz 14
Nienke's Kolom	blz 15
Werkhondentest	blz 16
18000 Jaar oude pup ontdekt	blz 18
Omgaan met verdriet	blz 19
Honden, Vlees en Mawson	blz 20
Naar school	blz 30
Oplossing kerstpuzzel	blz 34
Samojeden Doedag	blz 35
Gouwe Ouwe	blz 36
Gezondheidsonderzoek	blz 37
Tentoonstellingsuitslagen	blz 38
Agenda 2020	blz 39

Het bestuur en de redactie zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van ingezonden stukken en behouden zich het recht voor ingezonden stukken aan te passen. De redactie heeft het recht artikelen te weigeren indien de strekking beledigend is voor één of meerdere leden van onze club, of indien uit de publicatie moeilijkheden met andere kynologische instanties zouden voortvloeien. Anonieme artikelen worden niet geplaatst.

Overname van artikelen is toegestaan met bronvermelding.

Opgave kenneladressen op onze website bij: Ledenadministratie NSC. Kosten € 15,00 per kalenderjaar, per vooruitbetaling te voldoen aan de N.S.C., bankrek. nr . NL28 INGB 000 733127 t.n.v. N.S.C., onder vermelding van "Kenneladressen". Kenneladvertentie in Samovaria voor leden €25 per 1/4 pag per jaar.

Opzeggingen, conform de statuten, uiterlijk op 31 oktober. Wilt u ook a.u.b. uw lidnummer vermelden. Zie hier voor de adresstrook van de Samovaria.

Sluitingsdata

Voorjaarsnummer
Zomernummer
Herfstnummer
Winternummer

2020

ma 2 maart
ma 1 juni
ma 7 september
ma 30 november

Van de voorzitter

Beste mensen,

De eerstvolgende honden-happening wordt op **zaterdag 25 april** door John Elbers georganiseerd in Oeffelt. Bijzonderheden op blz 14.

De Samojedens-Doedag staat gepland op **zaterdag 16 mei** op het terrein van de URV in Utrecht. Op blz 31 vindt u de uitnodiging.

In dit voorjaarsnummer al de uitnodiging voor de ALV op **zondag 7 juni**, het zomernummer van Samovaria komt namelijk een week daarna uit. De precieze agenda met toelichting op de punten en de plaats van vergadering worden bijtijds op de website gepubliceerd.

Na oogproblemen en heupdysplasie zijn er ook gevallen van epilepsie die onze waakzaamheid vereisen. Het bestuur zal met voorstellen komen om het fokreglement aan te passen.

Op **zaterdag 27 juni** houden we onze kampioensclubmatch weer op het terrein van de URV in Utrecht. Keurmeester is Wilma Hell-Frijters, één van de nieuwe keurmeesters die geslaagd zijn na het opleidingstraject bij de NSC doorlopen te hebben. Er komt geen papieren aanmeldingsformulier meer, maar u kunt het formulier t.z.t. invullen en downloaden van onze website.

Een positieve ontwikkeling is dat de Raad van Beheer zich wil inzetten om het nodeloos steriliseren van jonge honden tegen te gaan. Het is toch merkwaardig dat verse pupeigenaren bij hun eerste bezoek aan de dierenarts meteen geconfronteerd worden met het voorstel om de hond te steriliseren. De nieuwe Wet Dieren verbiedt het zonder medische noodzaak verwijderen van lichaamsdelen, maar maakt voor geslachtorganen een uitzondering. Die wet wordt wél uitgelegd als een verbod tot het verwijderen van Hubertusklaauwtjes. Polydactilie is een erfelijke afwijking waar samojedens als werkhonden veel last van kunnen hebben. Er moet dan eerst narigheid gebeuren, alvorens er wordt ingegrepen. Wie het begrijpt mag het mij uitleggen.

Samovaria blijft voorlopig nog op papier verschijnen, maar wie Samovaria als PDF al iets eerder per mail wil ontvangen schrijf een mailtje naar eris@naschja.nl.

De volgende Samovaria is het zomer-nummer, dus graag uiterlijk maandag 1 juni uw verhalen en foto's naar eris@naschja.nl

Eris Koops

Dagboek van een samojeed 33

Wat een mooie vakantie moest worden is geëindigd in maar één week Zweden. Maar toch hier twee foto's van onze vakantie naar Furudal. Ook kijken we terug op twee prachtige nestjes van Naska. In totaal 11 puppenkinderen waar we ook heerlijk mee geknuffeld hebben. We wensen alle nieuwe eigenaars een mooi leven met de honden.

Anna Zijlstra

Kampioen Clubmatch 2020

Nederlandse samojeden Club

Zaterdag 27 juni

Utrechtse Rashonden Vereniging

Burg. Norbruislaan 680

Utrecht

Keurmeester Mevr. W.Hell-Frijters

Aanvang keuring: 10.30 uur

Bij inschrijving van meer dan 20 honden:

dubbel CAC

Inschrijven vanaf 11 mei via de link op
de website

www.samojedenclub.nl

Sluiting inschrijving: 7 juni 2020

(info: c.t.m.mikx@t-mobilethuis.nl)

ALV 2020

Aankondiging Algemene Leden Vergadering

Op zondag 7 juni a.s. zal de Nederlandse Samoeden Club haar jaarlijkse Algemene Ledenvergadering houden.

Voorstellen

Voor het indienen van voorstellen wijst het bestuur u op artikel 37, lid 5 van de statuten. Voorstellen kunnen ingediend worden tot 17 mei 2020

De statuten van de Nederlandse Samoeden Club zijn te vinden op www.samoedenclub.nl.

Locatie, tijdstip en agenda worden op website geplaatst

Verslag Algemene Leden Vergadering Nederlandse Samoeden Club

Datum: 19 mei 2019

Locatie: De Hilt, Eemnes

Aanwezig: W. Hell-Frijters, C. Nijdam, J.A. v.d. Ham, M. Suurmeijer, E. Mul-de Ruyter, M. Hartog, I. Wassink, A. de Vries, C. Rees, R. Koops, E. Koops, C. Mikx (notulen), M. Bartol, M. Ham

1) Opening en vaststellen van de agenda.

Om 13.15 uur opent Eris de algemene ledenvergadering van de Nederlandse Samo-jeden Club.

2) Mededelingen en ingekomen stukken.

Er zijn geen mededelingen en geen binnengekomen stukken. Er wordt uitleg gege-ven over de beroepskwestie. Mevrouw is niet gekomen, ze blijft geroeyerd.

3) Notulen van de Algemene Ledenvergadering van 13 mei 2018

Punt 2 van de notulen over privacy beleid. Er is een privacy statement op de websi-te geplaatst. Verder is het verslag goedgekeurd.

4) Financieel jaarverslag 2018

a) Jaarrekening 2018

Er wordt ingeteerd op het vermogen 2017-2018, er is een negatieve balans.

b) Verslag kascommissie.

De kascommissie, bestaande uit Marijke Hartog en Marianne Suurmeijer, heeft op 20 april 2019 de administratie van de Nederlandse Samo-jeden Club (NSC) over het jaar 2018 , gehouden door de penningmeester, gecontroleerd en in orde bevonden.

Derhalve stelt de kascommissie de Algemene Ledenvergadering van 19 mei 2019 voor het bestuur van de NSC decharge te verlenen voor het gevoerde financiële beleid over de periode 1 januari 2018 tot en met december 2018.

Voorstel van de kascommissie, geen lange keurverslagen meer in de Samovaria i.v.m. kosten, hierop kan behoorlijk bespaard worden.

c) Vaststellen van de jaarrekening 2018 en dechargeren van het bestuur voor het gevoerde beleid.

Alles is in orde bevonden door de kascommissie . Het bestuur wordt gedechar-geerd.

d) Benoeming kascontrole commissie.

In 2019 gaan Ida Wassink en Marijke Hartog de kascommissie doen.

Wilma Hell-Frijters is reserve.

e) Begroting 2019

Verwacht wordt dat de Nederlandse Samo-jeden Club ongeveer 1200 euro rood komt te staan. Het voorstel is om de Samovaria digitaal te gaan maken en mocht men alsnog een papieren versie willen, men daar meer voor gaat betalen. Het be-stuur gaat kijken wat de mogelijkheden zijn op digitaal gebied.

De begroting is goedgekeurd.

5) Contributieverhoging.

Er is een voorstel tot verhoging van de contributie gedaan, het voorstel wordt door iedereen aanvaard. Per 1 januari 2020 gaat de contributie van 27,50 euro naar 30 euro in Nederland. Voor buitenlandse abonnementen wordt het 37,50 euro.

6) Voorstel om huishoudelijk reglement artikel 2 aan te vullen.

Aanvullende tekst zal zijn: Leden die geroyeerd zijn wegens wanbetaling worden pas na het verstrijken van een termijn van 5 jaar weer als lid toegelaten. Voorstel om leden die die willen fokken eerst lid worden, eerst aspirant-lid te laten worden voordat zij op de fokkerslijst kunnen komen en dat zij minimaal in het bezit zijn van KK1 (aantoonbaar) en dat dit wordt opgenomen in het HR.

7) Kampioensclubmatch 2019

Alles loopt volgens de planning.

8) Benoeming bestuursleden.

Er waren bestuursleden herkiesbaar en zijn herkozen voor de komende 3 jaar.

Coby Rees (bestuurslid) 12 voor 1 tegen 1 blanco – herkozen.

Rivka Koops (bestuurslid) 13 voor 0 tegen 1 blanco – herkozen.

Carole Mikx (secretaris) 12 voor 1 tegen 1 blanco – herkozen.

Marianne Suurmeijer had zich beschikbaar gesteld voor het bestuur, 12 voor 1 blanco, 1 niet gestemd en werd gekozen als nieuw bestuurslid.

Wilma Hell-Frijters was niet herkiesbaar. Zij werd bedankt voor haar inzet en input.

Eris bedankte haar en namens de Nederlandse Samojeden Club mocht ze een mooie hanger voor in de tuin in ontvangst nemen.

Rondvraag

Eris: Vanuit de Kees&Poolhondenshow is een voorstel gekomen om de show te combineren met de kampioensclubmatch. Hiervoor is geen animo vanuit de vereniging en het blijft zoals het is.

Wilma: bedankt voor de prettige samenwerking

Corry: Wat gebeurt er met de rondvraag, wordt beantwoord, maar blijkbaar niet goed genoeg.

Marijke: Er is een advertentie op Marktplaats geplaatst, komt daar reactie op? Rivka antwoordt, dat er veel reacties opkomen. Veel mensen zoeken via Marktplaats, er is weinig informatie te vinden op internet. Opmerking was ook om de website aan te passen om meer informatie te verstrekken als reactie op de vragen.

De **volgende vraag** die wordt gesteld is. Of het normaal wordt om de Samojeed op regelmatige basis te wassen, terwijl dit vroeger sterk ontraden werd. Door navraag hierover bij een trimster, kreeg ik (Carole) het volgende antwoord. De hedendaagse producten zijn zo goed, dat het geen schade aan de vacht toebrengt en dat het geen probleem is om de hond op regelmatige tijden te wassen. Het is en blijft altijd een persoonlijke keuze.

Vraag 2 Wat wordt er gedaan met een hond die een slechte kwalificatie krijgt (gezondheidsuitslagen) en wordt ingezet bij de fokkerij. Volgens het VFR is het niet toegestaan om met deze honden te fokken, maar indien men met deze hond wil fokken is men vrij om te doen. Vanuit de rasvereniging wordt dit niet ondersteund.

Vraag 3 Waarom zijn de cursussen van kynologisch instructeur zo duur. Hierop is geen duidelijk antwoord gekomen. Er moet duidelijk gekeken worden naar commerciële aanbiedingen of aanbiedingen vanuit de Raad van Beheer, die ook de nieuwe KK1 etc. aanbieden via hun site en deze meer vermelden in de Samovaria.

Ida: Is er behoefte aan snuffelmatjes voor de Doedag? Hierop wordt met een ja gereageerd, als het kan 20 stuks. Wat moet er geregeld worden voor de praktijkdag van de aspirant keurmeesters – Dat er genoeg honden aanwezig zijn. Er moet een ring worden uitgezet.

André: Kan er op Facebook en in de Samovaria aandacht worden besteed aan de Samojedencup in Duitsland, deze wordt speciaal voor Samojedenen georganiseerd.

Rivka: Ieder jaar de Doedag organiseren, daar ook weer nestkeuringen houden. Oproep plaatsen voor mensen die in de feestcommissie plaats willen nemen.

Om 15.30 uur sluit Eris de vergadering en wenst iedereen een goede thuiskomst.

Verslag van het secretariaat.

Het bestuur is een aantal keren bij elkaar gekomen. Waarvan mededelingen in de Samovaria zijn vermeld.

Corry Nijdam heeft de jaarlijkse gezondheidsuitslagen bijgehouden voor de vereniging. In 2019 zijn er, 21 honden onderzocht op HD en alle 21 hebben HD A.

Het **standaard oogonderzoek** erfelijke afwijkingen zijn bij 48 honden onderzocht, waarvan 47 vrij, 1 niet vrij. Van de 48 honden zijn er 5 met distichiasis.

L.pectinatumabn d.m.v. gonioscopy in totaal 27 honden zijn er onderzocht:

14 waren er vrij, 3 niet vrij, 1 onbeslist, 3 gering, 2 gering/middelmatig en 4 middelmatig.

3 honden zijn herplaatst via de rasvereniging

Uitslag van de Kamp. Clubmatch 2019, keurmeester dhr. E. Verschoor.

Clubwinnaar 2019 en Beste teef Lusjkaya Rushana Aimokov, eig. E. Mul-de Ruiter

Reserve beste teef Lusjkaya Sharana Aimokova, eig/fokker A. Bartol-Takens

Beste reu Running Proud Chayton of Oysten, eig. A. vd Steen/G.F. vd Steen

Reserve beste reu Lusjkaya Taivas Jarollov, eig. R. Heldernisse

Beste Jeugdhond Lusjkaya Valoa Jarollova, eig/fokker D. Damstra

Beste veteraan Lusjkaya Hjenna Tuggerova, eig./fokker D. Damstra

Beste Pup Lusjkaya Vanya Oystenov, eig. E. Schuchart

Beste Jongste Pup Naschja Inuka's Jascha, eig. N. Verbeek

Oproep!

Is uw hond afgelopen jaar Nederlands Kampioen geworden en vindt u het leuk om een Kampioensbord van de vereniging te ontvangen, geef dit door aan het secretariaat. (c.t.m.mikx@t-mobilethuis.nl) Wilt u het kampioenscertificaat meesturen, zodat de juiste gegevens van uw hond vermeld worden op het bord. De kampioensborden worden uitgereikt op de Kampioensclubmatch van de Nederlandse Samoeden Club.

BALANS N.S.C. 2018/2019

Balans N.S.C. per 31 december 2018

Activa		Pasiva	
Inventaris	100,11	Eigen vermogen	29050,98
Voorraad	406,22		
Vooruit betaald	165,87	Vooruit ontvangen	2019,00
Debiteuren	8,22	Crediteuren	
Kas	361,50		
Bank	1028,06		
Spaarbank	29000,00		
	31069,98		31069,98

Liquidemiddelen:

€ 30389,56

Balans N.S.C. per 31 december 2019

Activa		Pasiva	
Inventaris	259,19	Eigen vermogen	27323,13
Voorraad	409,14		
Vooruit betaald		Vooruit ontvangen	1704,50
Debiteuren		Crediteuren	
Kas	214,35		
Bank	644,95		
Spaarbank	27500,00		
	29027,63		29027,63

Liquidemiddelen: €

28359,30

WINST EN VERLIES 2019 N.S.C.

4030	AFSCHRIJVING INVENTARIS		39,92
4031	AFSCHRIJVING VOORRAAD		102,28
4150	PORTI		131,75
4225	REISKOSTEN		447,80
4410	VERGADERKOSTEN		210,30
4420	RECLAME/ PROMOTIE		0,00
4455	KANTOORARTIKELEN		34,98
4720	BANKKOSTEN		159,18
4730	ABONNEMENTEN/CONTRIBUTIE		567,10
7010	CLUBMATCH		1157,73
7020	DRUKKOSTEN		3085,09
7035	KEURMEESTEREXAMENS		586,77
7040	CLUBWINKEL		121,95
7777	DIVERSEN		55,00
8010	CLUBMATCH	792,50	
8000	CLUBWINKEL	143,50	
8040	CONTRIBUTIE	3451,00	
8050	ADVERTENTIES	585,00	
		<u>4972,00</u>	<u>6699,85</u>
	Verlies	<u>1727,85</u>	
		<u>6699,85</u>	<u>6699,85</u>

BEGROTING 2020 N.S.C

Begroting	2020		2019	
	Uitgaven	Ontvangen	Uitgaven	Ontvangen
Diverse uitgaven	250,00		250,00	
Raad van Beheer	500,00		500,00	
Bestuur	750,00		750,00	
Samovaria Redactie	100,00		150,00	
Promotie NSC	150,00		150,00	
Doedag	400,00		0,00	
Samovaria druk en verzendkosten	3500,00		3500,00	
Clubmatch	1250,00		1000,00	
Clubmatch		750,00		600,00
Doedag opbrengsten		250,00		
Clubwinkel		150,00		150,00
Advertenties		450,00		350,00
Creditrente		0,00		10,00
Contributie ontvangsten		3500,00		4000,00
Totaal	6900,00	5100,00	6300,00	5110,00
Resultaat	-1800,00		-1190,00	

Marian Bartol

Penningmeester N.S.C.

Roden 02 maart 2020

Lusjkaya Tirza Atzenova met Wienojka

Hondenzwemvijver

Beste leden

Zoals vorig jaar wordt er weer een gezellige middag georganiseerd in Oeffelt. Wat gaan we doen: vanaf 14:00 worden jullie verwacht bij de zwemvijver 't Poeleke.

De speeltuin is volkomen afgezet en de honden kunnen er niet vanaf. Er is een grote vijver waar ze lekker in kunnen zwemmen; het water is volkomen schoon.

Er is ook een grote speelweide waar ze lekker kunnen rennen

Er is een kantine aanwezig waar alles verkrijgbaar is, van koffie tot versnaperingen.

Wanneer vind dit plaats?

Zaterdag 25 april vanaf 14:00 tot 17:00

Adres:

Scheperstraat 2a

5441 PN Oeffelt

Kosten €5 per hond. Opgeven kan bij mij of via facebook John.elbers@ziggo.nl

Dus schrijf je snel in er is plaats voor een beperkt aantal honden, ongeveer 50.

Voor meer informatie kijk even op de site: <http://www.hondenzwemvijver.nl/>

Ik hoop op jullie komst , Vriendelijke groeten,

John Elbers

Nienke's Column - Blauw bloed

De dames zijn in discussie. Koningsdag nadert en dat brengt nogal wat te weeg bij ze. Een beetje opscheppen is onze krulstaarten niet vreemd. “Wij hebben echt blauw bloed”, hoor ik mijn witjes snoeven. “Maar ik ben een echte prinses!”, kaatst onze IJslander terug. Echt kleine meisjesgedrag. Wilden wij dames vroeger niet allemaal een prinsesje zijn?

Nou hebben ze nog gelijk ook. Door de aderen van mijn viervoeters stroomt meer blauw bloed dan door dat van mij. Laten we even teruggaan naar de naoorlogse jaren. Veel hondenrassen moesten na de oorlog weer opnieuw ‘opgebouwd’ worden. Zo ook de Samojeed. In Engeland begon men in die tijd een ander, meer showy type te fokken, maar in Nederland wilde men de oude werklijn terugfokken. Men ging op zoek naar mensen die nog Samojededen van het oude type hadden en wilden helpen het ras en type te behouden. En zo belandde men bij prinses Wilhelmina, die met het Noorse teefje Ibur Stella twee nestjes fokte onder de naam “Van het Aardhuis”. Een deel van deze hondjes bleef in Nederland, maar er verhuisden ook twee naar Noorwegen, die daar weer gebruikt werden in een fokprogramma. Zodoende heeft niet alleen de door ons gefokte Binne blauw bloed, maar staat onze Zweedse Malle zelfs nog een paar stapjes dichterbij ons koninklijk huis. Ondanks kwam ik erachter dat Ibur Stella niet alleen twee nestjes gekregen heeft van Samojededenman Bertil, maar dat ze ook een kortstondige romance gehad moet hebben met de hond van de tuinman van Het Loo. Ik kwam er toevallig achter,

omdat één van mijn collega's foto's had van de hond die ze in haar jeugd thuis hadden. Een zwart-witte halfsamojeed, gekocht bij de tuinman van Het Loo. Koninklijke kinderen die later tevoorschijn komen, het gebeurt ook in de hondenwereld, het zorgt alleen voor minder ophef en het komt niet in de bladen.

Dus ja, mijn witjes hebben wel degelijk gelijk, ze hebben blauw bloed.

Maar waarom denkt mijn IJslandertje dan dat ze een prinsesje is? Wie weet stamt ze nog wel af van de hond van een stoere Noormanhoofdman, Wie zal het zeggen? Feit is dat ze gewoon geboren is in Pieterburen. Maar niet zomaar in Pieterburen, nee, madam is geboren bij de Koningin van Pieterburen! Voor iedereen die denkt dat we de zeehondenkoningin Lenie bedoelen; nee, we bedoelen daarmee Pension 'De Koningin van Pieterburen' en zijn bewoners. Het pension waar je ontbijt met taartjes kan krijgen, geserveerd door de koningin zelf. Waar de badjassen koninklijke mantels zijn en waar je het diner verkleed als prins of prinses kan nuttigen. En als dat je komaf is, is het geen wonder dat je zeker weet dat je als prinses geboren bent (qua vachtkleur zelfs een oranjeprinses) en dat je vindt dat die witjes hooguit je hofdames zijn. Kan best zijn dat ze blauw bloed hebben, maar dat is ook gebruikelijk voor hofdames. En oranjeprinsesjes, moeten evenals witte honden met blauw bloed, met alle egards behandeld worden.

Dus waar sta ik in dit verhaal? Dat lijkt me logisch. Ik ben de butler, gezelschapsdame, koninklijke kok, chauffeur, privé-verpleegster en huishoudster. Ik open deuren, kriebel buikjes, rijdt de dames naar 'hun' bossen en stranden, verwen ze met lekkers, houd hun agenda bij en zorg dat hun paleis er toonbaar uitziet voor als de dames bezoek ontvangen. (Werkelijk, hier komt volgens mij vaker bezoek wat voor de honden komt dan voor mij.) Ik sta volledig in dienst van de prinsesjes. Maar ik heb dan ook geen blauw bloed. Geen druppel. Ik zal eens kijken of de dames zich van hun troon willen verheffen. "Kom op! Dan gaan we in de Blauwe Koets de (ei)landgoederen inspecteren."

Nienke Meijvogel-Blom

www.rodipetfood.nl

Werkhondentest

Er is momenteel een werkgroep vanuit de Huskys, Malamuten, Groenlanders, Canadese Eskimohonden en Samojeeden actief om bij de Raad van Beheer te kijken of het ook mogelijk is, dat deze rassen op een show in de gebruikshondenklasse mogen staan. Daarvoor dient de hond een werkhondencertificaat te hebben. Voor het verkrijgen van dat certificaat, zal de hond een test/proef moeten doen om aan te tonen, dat hij/zij beschikt over werkcapaciteiten. Hieronder de opzet die gemaakt is voor de Samojeed.

Opzet werkhonden test in Nederland voor de Samojeed.

Uitgangspunt is, dat de Samojeed een middistance hond is en instaat is om meer dan 15 km per dag te lopen in gemiddeld tempo van minimaal 10 km per uur.

- Voor het verkrijgen van het werkhonden certificaat moet de hond(en), dit kan 1 of 2 hond(en) voor de step zijn of een compleet team, in 1 seizoen minimaal 100 km lopen op officiële wedstrijden (sprint, tour is naar eigen keuze in te vullen) of bij georganiseerde trainingskampen in het buitenland, zodat er door renleiders/officals afgetekend wordt.
- Aftekenen gebeurt in een werkboekje van de Raad van Beheer of formulier verstrekt door de rasvereniging.
- Indien men de hond werkhonden kampioen wil maken, dient er in een termijn van 3 jaar minimaal 500 km gelopen te zijn (geregistreerd).
- de individuele hond moet minimaal 10 km binnen het uur lopen. Afstand kan verschillen per wedstrijd (geen trainingskamp) daar wordt de tijd op aangepast.
- 1 show gelopen hebben met de minimale kwalificatie van een G bij een Kamp. Clubmatch en ZG bij een CACIB show.

WOLF OF HOND: 18.000 JAAR OUDE PUP ONTDEKT

Eind vorig jaar werd in Siberië het stoffelijk overschot gevonden van een pup die zo'n 18.000 jaar geleden op een leeftijd van twee maanden overleed. Wetenschappers vragen zich af of het een hond is of toch een wolf. De resten van het dier zijn uitzonderlijk goed bewaard gebleven in de permafrost, bodem die nooit helemaal ontdooit. Zo zijn de tanden, vacht en neus van het dier nog steeds te zien. De pup – een reu die door de onderzoekers Dogor (vriend) is genoemd – was twee maanden oud toen hij stierf. De doodsoorzaak is onbekend. Wetenschappers hebben DNA-onderzoek gedaan, maar konden nog geen uitsluitsel geven over de vraag of het om een wolf of een hond gaat. Mogelijk is het dier een evolutionaire link tussen de wolf en de moderne hond. Als het toch een hondenpup is, is het de oudste hond ooit gevonden.

Raadar, Raad v Beheer.

Omgaan met verdriet

Steissy Santos

Het verlies van een huisdier is zeker voor jonge kinderen een traumatische ervaring waarbij een goede begeleiding nodig is voor een goede verwerking. "Halo Phoenix – dag Phoenix" is een boekje geschreven door een moeder, na het overlijden van hun samojeed, wat hierbij goed kan helpen.

Geschreven door Steissy Santos met tekeningen van Ben Schoonheim. Uitgegeven door Boekscout in Soest, ISBN 978-94-638-9837-9.

E.K.

Honden/Vlees en Douglas Mawson

door Elizabeth Leane en Helen Tiffin
Univ.v. Tasmanië/Univ.v.New England

Toen de Aurora, het schip dat gebruikt werd om de Australasische Antarctische Expeditie (AAE) te begeleiden, eind juli 1911 Londen verliet voor de eerste étappe van zijn reis, ging zijn vertrek vergezeld van een onrustwekkend geluid. Eén van degenen aan boord, luitenant B.E.S.Ninnis beschreef het gebeuren met verve: "Geen levende ziel behalve een enkele agent van de havenpolitie was getuige van ons vertrek, en hoewel we meer dan genoeg geluid hadden, werd het niet veroorzaakt door enthousiaste uitingen van een vaderlandslievend publiek, maar door de achteventig Groenlandse sledehonden die onze dekken bevolkten en in de zwoele julnacht een afschuwelijk lawaai maakten, waarmee ze pro-

testeerden tegen de ongewone hitte en opsluiting. Hoewel ongebruikelijk, was hun gezelschap niet zonder reden, omdat de honden een cruciale rol zouden spelen in de expeditie, en zes van hen in het volgende jaar aan de zijde van Ninnis zouden omkomen.

Gedurende de Australasische Antarctische Expeditie kwamen honden en mensen in verschillende, en soms tegenstrijdige relaties te staan. De Groenlandhonden werden beschouwd als halve wolven, die een afranseling nodig hadden om hen in het gareel te houden, maar die ook op gezette tijden als huisdieren behandeld werden, en zeker geliefd waren. Ze waren werkhonden van wier spierkracht het succes van de expeditie deels afhing, maar niemand had tevoren enige kundigheid in hun verzorging of training. Deze tegenstrijdigheden kwamen tot een climax op de Verre Oostelijke sledetocht ondernomen door de expeditieleider Douglas Mawson samen met de hondendrijvers Ninnis en Xavier Mertz.

De belangrijkste gebeurtenissen zijn welbekend bij poolfanaten: Ninnis' plotselinge val in een gletsjerspleet, met de sterkste honden en de meeste voorraden; de wanhopige terugtocht van Mawson en Mertz naar de basis; de geheimzinnige dood van Mertz; en Mawsons verbazende, voor sommigen verdachte, voltooiing van de reis met bijna geen proviand. De overgebleven honden, die tot de dood van Ninnis

gedeeltelijk gevoed werden met inlandse dieren, evenals met elkaar, vonden zichzelf plotseling voer voor de mensen, met onvoorspelbare gevolgen. In dit essay onderzoeken we de relatie tussen mensen en honden tijdens de AAE, en in het bijzonder op de Verre Oostelijke Sledetocht, met het oog op wie wie at op deze reis, en wat de consequenties waren van wel of geen vlees eten.

De Australasische Antarctische Expeditie was een van de vele pogingen om het verre zuiden te onderzoeken die plaatsvonden in het begin van de twintigste eeuw, de periode die historici aanduiden als het 'heroïsche tijdperk' van het poolonderzoek. Mawson had deelgenomen aan Ernest Shackleton's Nimrod expeditie (1907-1909), en Robert F. Scott, die in 1910 vertrok, had hem een plaats aangeboden in zijn zuidpoolgroep, het kleine sledenteam dat de 90° zuid moest bereiken. Mawson, die meer gericht was op wetenschappelijk onderzoek dan het bereiken van een geografisch punt, koos ervoor zijn eigen expeditie naar het zuiden te leiden, naar het toen grotendeels onontdekte deel van het continent dat ongeveer ten zuiden van Australië ligt. Zijn expeditie vestigde drie bases (waaronder een op Macquarie Eiland) en behaalde aanzienlijke wetenschappelijke, geografische en politieke resultaten, die later een belangrijke rol zouden spelen in het vaststellen van een Britse claim op het gebied, dat deel werd van het Australische Antarctische Territorium.

Hoe dan ook, Mawsons eigen sledereis, gewoonlijk aangeduid als de Verre Oostelijke Sledetocht, was rampzalig, met zijn eigen opmerkelijke overleving als enige compensatie voor de gruwelijke gebeurtenissen onderweg. Zijn terugkeer naar het basiskamp wordt gezien als dé spraakmakende reis van die periode, waarbij één historicus sprak van "de ultieme Antarctische sage." Centraal in het voorgestelde succes van de expeditie en van z'n feitelijke mislukking stonden de zeventien sledehonden.

De complete geschiedenis van de AAE-honden is geen prettig verhaal. Van de 50 honden die uit Groenland vertrokken⁽¹⁾ stierven er ten minste 48 op de reis naar het zuiden of in Antarctica, en meer dan 60 pups die tijdens de expeditie geboren werden, kwamen ook om. De zorg voor de honden werd in de handen gelegd van twee expeditieleden die uit Europa overgekomen waren om zich bij het grotendeels Australische team te voegen: Ninnis, een soldaat van de Royal Fusiliers, en Mertz, een Zwitserse jurist, bergbeklimmer en kampioen skiër.

(1) De honden waren in Groenland aangeschaft bij de Deense agent C.A. Bang, met assistentie van Ernest Joyce. Twee honden stierven voor de ploeg Londen bereikte, één spoelde overboord en de andere werd doodgebeten door z'n kameraden. Met vooruitziende blik was er één in Groenland stilletjes vandoor gegaan en werd voor een bedrag van 1 pond en 2 shillings vervangen.

Geen van beiden was deskundig op het gebied van honden, hoewel van Ninnis werd gedacht dat hij goed met dieren kon omgaan. Ze hadden het zwaar met hun taken op reis naar Hobart: de honden vonden de onophoudelijk natte en drukbevolkte omstandigheden aan dek uiterst oncomfortabel, in het bijzonder toen ze de tropen doorkruisten, en hun dieet (voornamelijk kabeljauw-levertraanbiscuits) viel hen ook niet goed. Een aantal ging verloren door ziekte of werden overboord gespoeld, en één, die symptomen van dolheid vertoonde, moest doodgeschoten worden.

In Hobart, waar de honden in quarantaine gingen, was Mertz in de gelegenheid om met Ernest Joyce te spreken, dog handler op Shackleton's Nimrod expeditie, en tevens veteraan van Scott's eerste expeditie. Hij was oorspronkelijk opgenomen in Mawson's expeditie maar werd in Tasmanië ontslagen; volgens een historicus "bracht hij te veel tijd in hotels door en dronk hij te veel."

Toen de reis verder ging naar het zuiden, hadden de honden nog steeds met problemen te kampen, met een wilde woesteling die achtergelaten werd op het "rijkelijk van voedsel voorziene" Macquarie-eiland, en nog tien honden die onderweg stierven. De beproevingen van Mertz en Ninnis waren nog lang niet over toen de honden in hun winterkwartier gelegerd waren. Als ze van de ketting losgelaten werden, richtten ze een bloedbad aan onder het Antarctische wild, en drongen ook door in de opslag van het schapenvlees voor de mannen.

Het koude weer en de voortdurende stormen maakten het problematisch om ze buiten te houden: ze raakten dan zo ondergesneeuwd dat ze niet meer teruggevonden konden worden, en vroren soms zo vast aan de grond dat ze uitgegraven moesten worden. Bij gelegenheid werden ze in de tractorloods gehouden, maar vaker in de verandaruimte waaruit ze regelmatig ontsnapten. Een hond raakte op een geheimzinnige wijze verstrikt in een touw, en moest verdoofd en geopereerd worden. Er waren ongeregelde pogingen om de teven apart te zetten, waarvoor aparte hokken gebouwd waren, maar desondanks werden er talloze pups geboren, waarvan er maar weinig het eerste jaar overleefden. De eerste sledetrips brachten nieuwe gevaren met zich mee, met "Grootmoeder" die om kwam nadat een groep honden per ongeluk alleen gelaten werd, en "Scott" die in een gletsjerspleet viel.

Maar het ergste lot stond de zeventien te wachten die vertrokken met de Verre Oostelijke groep in november 1912. Op de avond van vertrek stonden drie teven op het punt te bevallen, en de mannen konden hun trekkracht niet missen. Niet lang na het vertrek beviel Pavlova van een nest pups die alle werden opgegeten door de overige honden, iets dat niet ongebruikelijk was gedurende de hele expeditie. Een paar dagen later werd "Gadget" afgeschoten omdat "de pups haar te veel verzwakt hadden". Ze werd in 24 porties gehakt, het equivalent van 7 pups, maar de andere honden stelden het maal niet op prijs. Ze werd weldra gevolgd door Happy, zes dagen later door Fuselier, en twee dagen verder door Blizzard, die als pup heel populair onder de mannen geweest was. Ondertussen had Ginger Bitch 14 pups geworpen die samen met Happy aan de overblijvende honden gevoerd werden.

Zoals deze opsomming duidelijk maakt had Mawson net als de Noorse onderzoeker Amundsen van het begin af aan de opzet de honden aan elkaar te voeren, om zo de maximale afstand te kunnen overbruggen. In zijn verslag van de expeditie *The home of te Blizzard* verklaart Mawson dat hij verwachtte dat tenminste zes honden de expeditie zouden overleven; expeditiesecretaris Conrad Eifel vertelde de pers dat het plan was dat er van de 18 honden 3 zouden terugkeren.

Half december gebeurde er iets dat het lot van de groep veranderde. Ninnis die de achterhoede vormde, verdween in een ijsspleet, samen met de zes sterkste honden, de tent, de meeste voorraden en al het hondenvoer. In plaats van hun gebruikelijke dieet van zeehondenvlees, spek en pemmikan, kregen de overgebleven honden wat van de versleten wolvenvachthandschoenen, laarzen van rendierbont en leren riemen toegeworpen, wat ze gretig verslonden. De uit het veld geslagen mannen wisten dat ze zelf voornamelijk op hondenvlees zouden moeten overleven.

De volgende dag, 15 december 1912, schoten ze "George" af en braadden hem als ontbijt. Eén voor één stortten de overblijvende honden in, werden op de slee meegenomen, en dan doodgeschoten. Uiteindelijk moest ook het geweer afgedankt

worden om gewicht te besparen, zodat de voorlaatste hond, Pavlova, met een mes moest worden afgemaakt, een "weezinwekkende en deprimerende operatie" zoals Mawson schreef. Ginger, de laatste hond legde het loodje op 28 december, en volgens Mawson hadden ze een goed ontbijt van haar schedel, schildklier en hersens. Mertz was er echter niet zo weg van, wetend dat hij een uur eerder op moest staan om het hondenvlees te koken "omdat het anders niet eetbaar zou zijn". De laatste zin in zijn dagboek, geschreven op nieuwjaarsdag 1913 luidt: "het hondenvlees lijkt mij onverteerbaar, omdat ik me gisteren een beetje flauw voelde."

De gebeurtenissen hierna zijn vaak verteld en hun oorzaak veel besproken. Metz werd snel zieker, lijdend onder maagpijn, diarree, misselijkheid, duizeligheid, verlies van haar en huid en delirium. Mawson zette zijn eigen overleving in de waagschaal om Metz te verplegen tot die ongeveer een week later stierf, en stond alleen voor de lange reis naar huis, waar hij uiteindelijk in een miserabele toestand maar wel levend aankwam.

Sindsdien is er veel gespeculeerd over de doodsoorzaak van Mertz, met het hondenvleesdieet als kernpunt in de theorieën die er uit volgden. In 1969 suggereerde een artikel in de Medical Journal of Australia dat de symptomen van Mertz overeenkwamen met een vitamine A-vergiftiging ten gevolge van het eten van de hondenlevers. Deze theorie werd algemeen aanvaard maar is van tijd tot tijd onderwerp van discussie. Denise Carrington-Smith gaat in een artikel in 2005 in hetzelfde blad in tegen de vitamine A-theorie, en veronderstelt dat Metz stierf aan ondervoeding, verergerd door de verandering van zijn gebruikelijke vegetarische dieet en de psychologische stress gedwongen te zijn de honden op te eten die hij 18 maanden verzorgd had.

Opvallend in deze nieuwe beschouwing is het benoemen van Mertz als een vegetariër, iets zeer ongebruikelijks en zeker lastig voor een poolonderzoeker in het heroïsche tijdperk. Carrington borduurt verder op een eerdere bron in het British Medical Journal die Mertz een "bijna vegetariër" noemt, maar dit artikel levert geen bewijs voor deze stelling. De oorspronkelijke bron is waarschijnlijk Mawson. In een brief aan de vader van Mertz stelde hij dat Mertz geloofde dat zijn mindere vermogen om hondenvlees te verteren waarschijnlijk te danken was aan het feit dat Zwitserse mensen niet gewend zijn aan een dieet met veel vlees, terwijl Engelsen en zeker Australiërs grote hoeveelheden vlees eten. Tegen de pers was Mawson nog duidelijker in zijn verklaring dat het Zwitserse dieet van Mertz bestond uit drie keer vlees in de week, terwijl vlees ongeveer vijftig procent van het Australische dieet uitmaakte. Of deze bewering nu wel of niet klopt, het gaat voorbij aan het feit dat Mertz al anderhalf jaar bij de expeditie was voor hij stierf. Hij at met de andere mannen wier dieet schapenvlees op zondag, pinguïn op maandag en donderdag, en zeehond op dinsdag en vrijdag bevatte. Zijn dagboek toont aan dat ter-

wijl hij bekend was met dieetproblemen, hij er geen ondervond: hij vond de Engelse keuken prettig, maar noteerde dat "ik gelukkig geen problemen heb met de spijsvertering, omdat het anders moeilijk voor mij zou zijn om zeehonden- of pingvinvlees en gegrilde worstjes te eten."

Het dagboek levert ook bewijs tegen de psychologische belasting op Mertz vanwege het opeten van de honden. Carrington-Smith voert aan dat Mertz "zeven vrienden heeft verloren, één menselijke en zes dieren. Bij het getuige zijn van hun lijden moest hij helpen bij het uiteindelijke afmaken en het eten van hun vlees." Hoewel zijn situatie uit een bepaald oogpunt verschrikkelijk was, was Metz wel gewend aan de gruwelijke dood van zijn viervoetige pupillen. Het respect voor hen was op een of andere manier verloren gegaan en hij was er herhaaldelijk getuige van geweest dat pups verslonden werden of gevoerd aan de andere honden. Zijn dagboeken tonen een sterke gevoel en zorg voor de honden⁽²⁾, maar zijn beschrijving van het doden en opeten ervan gedurende de sledetochten zijn tamelijk zakelijk, waarbij de enige emotie voorkomt bij de dood van hun "lieve laatste hond" Ginger. Wat ook de oorzaak kan zijn van de dood van Mertz, zijn wanhoop over de dood van zijn honden en het veronderstelde vegetarisme staan laag op de lijst.

Waar de laatste van de oorspronkelijke Groenlandhonden van de thuisbasis met Ginger stierf, eindigde hun verhaal hier niet. Drie pups geboren uit Ginger in mei 1912, en het onderwerp van veel geknuffel, overleefden in 1913. Zij werden gevoegd bij de 21 nieuwe honden die door het bevoorradingschip werden aangevoerd, als geschenk van Amundsen in Hobart, na zijn glorieuze terugkeer van de pool. Na een tweede winter kwamen 11 honden uiteindelijk in Australië aan toen de expeditie terugkeerde. Ze werden in quarantaine gezet in de dierentuin van Adelaide, in kooien naast de beren, waar ze werden bewonderd en vertroeteld tot algemene tevredenheid van de bezoekers ("dappere Antarctische overlevers"). Leden van de expeditie werden uitgenodigd hen als huisdier te adopteren. Mawson hield zijn favoriete hond "Admiral d'Urville" die weldra de gasten zou bezighouden op een receptie gegeven door de familie van zijn verloofde ("om dr. Douglas Mawson te ontmoeten".) De ironie van zijn keuze was de Australische media niet ontgaan, hij had per slot van rekening zijn moeder Ginger opgegeten. Een roddelstukje in de vorm van een brief gepubliceerd in *The Bulletin* beschrijft Admiral d'Urville als een kruising tussen een leeuw en een herdershond, en voegde

(2) Op 3 oktober 1912 schrijft Mertz over zijn liefde voor twee vermiste honden. Hij was bijzonder gehecht aan één van hen, de teamleider Basilisk, en had een gedicht over hem in z'n dagboek geschreven. De hond was genoemd naar een mythologisch wezen dat in het embleem van Mertz' woonplaats Basel staat.

er aan toe: "Ik veronderstel dat Mawson op een avond een Antarctisch diner zal geven en hem aan zijn gasten zal serveren."

Wat de Bulletin als een aanleiding tot zwarte humor zag, beschouwden anderen als moreel fout. Een lange brief aan de uitgever van de *Animal's Guardian* in 1914 veroordeelt het gebruik van dieren bij het poolonderzoek. De anonieme schrijver vindt het bepaald ziekmakend om te lezen hoe dr. Mawson die pas teruggekeerd was, omging met zijn stomme langdurig lijdende hondenteam. Gegeven het gebrek aan enig praktisch nut van de poolstreken stelt de schrijver voor om af te zien van verdere exploratie, maar voegt daar aan toe dat als mensen er op staan ze het dan maar op eigen kracht moeten doen, als schepsels met een vrije wil, maar dat ze in naam van de menselijkheid de honden achter moeten laten en deze dappere geduldige martelaars niet naar het ellendige lot moeten slepen zoals dr. Mawson en voorgaande onderzoekers hebben beschreven.

Gezien deze reacties wekt het geen verbazing dat Mawson zeer zorgvuldig was met de manier waarop de gebeurtenissen in de officiële verslagen van de expeditie werden beschreven. Zoals de brief in de *Animal's Guardian* toont, vond de expeditie plaats in een tijd waar de culturele houding tot de behandeling en het doden van dieren aan verandering onderhevig was. Historici als Hilda Kean hebben beschreven hoe de kwesties van wreedheden tegenover dieren, slachten en vlees eten in de publieke belangstelling kwamen op het eind van de negentiende en begin van de twintigste eeuw. Terwijl in zeker opzicht dieren steeds meer zichtbaar werden, denk aan het tentoonstellen van de overlevende honden in de dierentuin, werd het slachten ervan steeds minder zichtbaar. Het doden van dieren onttrok zich steeds meer aan de openbaarheid en werd beschouwd als iets dat uit het gezicht gehouden moest worden.

Mawson had dus alle redenen om voorzichtig te zijn met hoe het doden van de dieren gedurende de expeditie overgebracht werd naar het lezende en kijkende publiek ⁽³⁾.

(3) De film van de expeditie *The Home of the Blizzard*, toont geen dode honden, wat niet verrassend is, omdat de filmer Frank Hurley geen deel uitmaakte van de Verre Oostelijke Sledetocht. Nog sterker, hij toont ook geen scènes van het slachten van inheemse dieren, hoewel er vele gedood zijn voor voedsel of wetenschappelijk onderzoek. Dit geldt ook voor de film van Scott's laatste expeditie, *90° South*, en die van de Endurance expeditie van Ernest Shackleton, *South*. Bij uitzondering toont de film van Amundsen's Noorse Antarctische Expeditie een scène van een zeehond die geschoten wordt en van een varken dat aan boord geslacht wordt, wat kan duiden op een andere culturele houding van het publiek in die tijd tegenover de zichtbaarheid van het slachten van dieren.

Een voorgenomen publicatie was de expeditiekrant de *Adelie Blizzard*, waar een artikel in stond van de hand van Cecil Madigan, die de rol van dog handler overnam gedurende de winter van 1913. Na een uitvoerige beschrijving van zowel het ras als de individuele honden, concludeert Madigan: "De eskimohond geeft nooit op. Hij zal uitgehongerd en uitgeput trekken tot hij in het harnas dood neervalt. Vele poolonderzoekers hebben geschreven over de dappere krachtsinspanning van hun taai kleine metgezellen, en hun jammerlijke lot."

Dit mocht niet zo blijven staan toen de krant geredigeerd werd voor publicatie, door de expeditiearts Archie McLean. "Dood neervallen" werd eerst veranderd in "volkomen uitgeput neervallen" en toen in "vermoeid neervallen." De laatste zin werd geschrapt en vervangen door een veelzeggender en zeker meer antropocentrische variant: "Poolonderzoek vond het beste plaats met behulp van dit onverschrokken ras, en in vele verhalen hebben de moed van de hond en zijn volhardendheid tot in de dood hem een bijna menselijke status gegeven."

.....

Er zijn speculaties over vermeend kannibalisme van Mawson na het sneuvelen van Mertz, met nog 100 mijl af te leggen tot de thuisbasis, en zo goed als geen proviand. Maar dat valt buiten de belangstellingssfeer van Samovaria. E.K.

....

Waar de zogenaamde soortengrens tussen mensen en niet-menselijke dieren onwrikbaar vastligt, zijn er zoals Nick Fiddes observeert, uitzonderingen. We hebben al opgemerkt dat honden op Antarctische reizen in verschillende en soms tegenstrijdige betrekkingen met mensen kwamen te staan: als trouwe vrienden, als lastdieren en als voedsel. Zoals veel critici hebben opgemerkt zijn onze attitudes tegenover dieren, of zelfs gewervelden of zoogdieren, om de ongerijmde categorie van dieren (dat wil zeggen niet ons) te beperken, in hoge mate onsamenhangend en tegenstrijdig. Ze moeten er zijn, anders zouden we niet in de wereld kunnen leven zoals we doen. Maar zoals Fiddes betoogt, terwijl de grenzen tussen de soorten, wij en hun, onwrikbaar schijnen, staan we af en toe individuele en zelfs bepaalde categorieën dieren toe die grens te passeren, om lid van de club te worden, net als we in tegenovergestelde zin slaven of oorlogsvijanden gedegradeerd hebben tot beesten. Waar wezens langs deze lijn geplaatst zijn heeft grote gevolgen.

Honden worden in de westerse samenleving dikwijls aangeduid als menselijk, niet alleen als 'de beste vriend van de mens' maar als gewaardeerde gezinsleden. Werkende sledehonden mogen misschien in een ander licht gezien worden, verwant aan werkende herdershonden of veedrijvers, ofschoon het leven van de boeren zelden zó van het werk van de honden afhangt als dat van de poolonderzoekers. Maar het verlenen van de quasi-menselijke status aan de honden betekent althans in het westen dat we ze niet opeten. Zoals Fiddes aanvoert worden uitzonderingen op wat wij als voedsel beschouwen om heel verschillende redenen gemaakt en

kunnen in drie categorieën worden gerangschikt: huisdieren, primaten en carnivo-
ren. Honden, die zowel huisdier als carnivoor zijn, schijnen voor ons dubbel als
voedsel verboden te zijn, en als ze gegeten worden door mensen of andere hon-
den wordt er een soort dubbel kannibalisme opgeroepen. Net als het eten van
honden, in het geval van de overleving van Mawson en Mertz, hoewel goed te
begrijpen, een gekoesterd taboe schond, kan het voeren van honden aan honden
evenzo als tegennatuurlijk beschouwd worden.

De vroege poolvorsers waren zich goed bewust van de verwarrende aard van het
gebruik van honden als lopende proviand op sledereizen, zoals het door Scott aan-
geduid is in zijn verslag van de Discovery expeditie van 1901-1904. Scott was er
diep door geraakt dat ze aan elkaar gevoerd moesten worden bij de eerste poging
de pool te bereiken. In tegenstelling tot de publieke opinie bekeek hij de kwestie
van de behandeling van de honden niet door de bril van buitensporig sentiment,
maar op een meevoelende maar toch rationele manier, wijzend op onze voortdu-
rend inconsistente behandeling van honden en die dieren die we consumeren zoals
schapen. Het was eerder het lijden van het dier dan het slachten dat voor hem
zwaar woog⁽⁴⁾. Zijn weigering om deze strategie in te zetten op zijn tweede nood-
lottige expeditie, en de bereidheid van Amundsen om dat wel te doen op zijn suc-
cesvolle race naar de pool, was in die tijd een twistpunt en is dat sindsdien geble-
ven. Volgens Amundsens verslag van zijn expeditie uit 1912 hadden zijn honden
een veel betere tijd aan boord dan die van Mawson op hun bootreis zuidwaarts in
1910, maar deelden hetzelfde gruwelijke lot op de tocht in het poolgebied, waar
de onderzoekers voor niets terugdeinsden om hun doel te bereiken. Honden wer-
den zowel aan de mensen als aan elkaar gevoerd. Amundsen beschrijft hoe hij
uitkijkt naar een smakelijk maal van hondenbiefstuk en koteletten, maar zijn hon-
den waren er niet altijd zo happig op. Zelfs toen ze geslagen werden en hongerden,
toonden sommigen weerzin om hun gesneuvelde kameraden op te eten, en moes-
ten op een bepaald punt overgehaald worden om hun bezwaren te laten varen.
Zodoende raakte Mawsons mogelijke maar onwaarschijnlijke overlevingskanniba-
lisme een strijdpunt van taboes dat al in het heroïsche tijdperk van het poolonder-
zoek geopend werd door zowel de weloverwogen als de gedwongen consumptie
van honden door mensen en andere honden.

(4) Scott wist dat honden het bereik van een sledetrip konden vergroten, maar alleen als ze
moesten werken tot ze uitgeput waren en dan door hun metgezellen werden opgegeten:
"Te zeggen dat ze de actieradius niet aanzienlijk vergroten is irreal; doen alsof dat vol-
bracht kan worden zonder pijn, leed en dood is belachelijk."

De relatie tussen mensen en honden in het Antarctisch onderzoek suggereert de inbedding in wat Peter Hulme het kannibalencomplex noemde: onze scherpe gevoeligheid voor wat en van wie we eten, onze culturele taboes met betrekking tot eten, als wel onze extreme psychoculturele angst om gegeten te worden. En het is niet vreemd om te denken dat een reden om het onderwerp kannibalisme telkens te noemen is dat het eten van huisdieren of trouwe metgezellen door de meeste westerlingen als een soort van kannibalisme wordt gezien. Zelfs nadat de laatste honden vertrokken zijn uit het Australische en andere territoria, blijft de daad die niet genoemd mag worden het Antarctisch onderzoek als een spook achtervolgen.

Vertaling Eris Koops

Het boek van Mawson zelf kunt u als PDF gratis downloaden:

http://www.antarctica.gov.au/_data/assets/file/0003/150537/Home-of-the-Blizzard.pdf

Mudya en Nanok van Sarah de Monchy

Naar school

Ik heb in 1976 eindexamen gedaan. Dat is een hele tijd geleden. Ergens op driekwart van de vorige eeuw. En als je het zo zegt lijkt het nóg langer geleden. Maar afgelopen zaterdag ben ik weer eens naar school geweest. Of eigenlijk, Juci van 13 maanden ging net als een paar weken ervoor, naar behendigheidskursus. Ik ging voor een keertje mee om foto's te maken. Het viel me op hoeveel overeenkomsten ik zag met mijn eigen schooltijd.

Juci wist precies waar we heen gingen toen we de richting het park liepen. Zoals het een echte sledehond betaamt trok ze met ongeremd enthousiasme me voort. Het begon al vóór de les. Net als vroeger kom je op het schoolplein je vriendjes en vriendinnetjes tegen en kan je voor de lessen beginnen nog even lekker dollen. We waren nog maar net bij het schooltje aangekomen, of daar kwamen haar zus Jaël met Coby en Rivka aan. Er moest natuurlijk in elkaars oren gehapt worden, elkaar ondersteboven rollen en natuurlijk pijnlijk hoog en hard geblaft worden.

Toen begon de les, en alle leerlingen moesten naast elkaar staan en de juf ging uitleg geven. Dat is vreselijk saai voor jou en je puberzus. Dus je kan maar het beste de tijd doden door elkaar te bespringen. Ik zie mezelf ook weer achter in de klas zitten en vooral kletsen en zeker niet mijn best doen. Dat moesten die studieballen

maar doen. De studiebol in deze klas was een zwarte hollandse herder die telkens irritant netjes alle oefeningen deed. Dat soort klasgenoten werden in de pauze natuurlijk strak genegeerd.

Over hekjes springen, door een hoepel lopen, door en harmonica-tunnel rennen.....Natúúrlijk was het voor de gezusters geen enkel probleem, maar als je de lachers in de klas op je hand kan krijgen door even lekker ondeugend te doen, zal je het zeker niet laten. Dus: halverwege een oefening, als je baasje je niet aan de riem heeft, lekker heel hard naar je zusje rennen, en paar rondjes om haar heen stuiten en dan weer braaf verder waar je gebleven was. Al was dat alleen maar omdat je anders geen koekje kreeg.

Je kan natuurlijk ook gewoon, ook altijd grappig, vlak voor de ingang van de tunnel linksaf slaan en bij Coby op schoot springen. Ik kan me herinneren dat, toen ik was blijven zitten in de vierde, ik de eerste twee weken van september gewoon in de vijfde klas ben gaan zitten en de klas dat wel geestig vond. De docenten hadden tot mijn verbazing niets in de gaten.

De juf, met het ware onderwijshart, zag altijd wel iets positiefs in het gedrag van de stoute samojedenzusjes. De baasjes daarentegen werden 'streng doch rechtvaardig' (het is altijd de opvoeding) geweest op hun verbeterpunten.

Toen de laatste bel ging en alle kinderen naar huis mochten, gingen de zussen eerst nog wat drinken in de kantine (ze slobberden om beurten een bak water leeg). Zij speelden het spelletje 'wie het eerste thuis is!' en in hoog tempo trokken we voort. Wij figuurlijk, zij letterlijk.

Erik Ranzijn

Dag van de Hond

Zondag 17 mei 2020 • Kind & Hond

Door heel Nederland activiteiten, informatie
en demonstraties op **meer dan 30 locaties**.

www.dagvande hond.nl

Dag van de Hond wordt ondersteund door de volgende partijen:

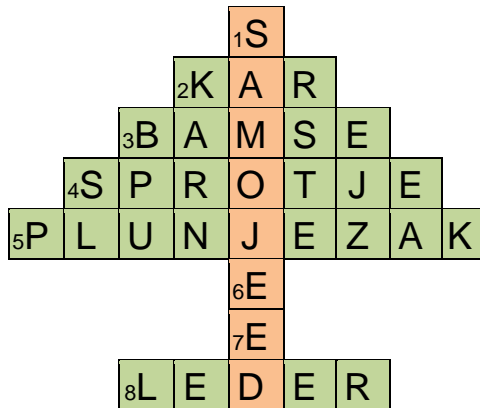
Royal Canin • Wibaac • L&S • Magazine Onze Hond • ABO Translations • Pils PetSwiss

RAAD VAN BEHEER
1000000 VAN DE HONDEN

Oplossing Kerstpuzzel 2019

1. Hou nou toch eens je kop!
2. Als er geen sneeuw ligt neem je deze
3. Op Terschelling bekende samojeed
4. Delicatesse uit de viswinkel
5. Hier kan je alles in meenemen bij de marine
6. Eerste letter van vele loofbomen
7. Eerste letter van nog zo'n boom
8. Bleek op expedities zeer ongeschikt materiaal voor tuigen van poolhonden.

Nieuwe Leden:

2020.001.001

2020.002.002

2020.001.003.

V. Costa Dias

N. Bleekman

G.A. Frederiek

Hoek van Holland

Uift

Uift

Doedag NSC 2020

Een dag om samen met
je Sam te beleven, doen,
leren en ontmoet andere
Sammen en hun eigenaren!

Save the date:
16 mei 2020
11:00

URV
Burgemeester Norbruislaan 680
3555 EZ Utrecht

Meer informatie binnenkort
op onze website en onze
facebookpagina.

Gouwe Ouwe

1* Schylger Bamses Ana Amalia

Geb: 11-11-2003

Eig: H. Takens

2* Osha van de IJsee

Geb: 20-06-2005.

Eig: Dhr. Hogenberg/I.Laman-Trip

3* Schylger Bamses Borya

Geb: 20-11-2005

Eig: Rob & Marion Majj

4* Lusjkaya Doschka Zargova

Geb: 21-08-2006

Eig: Marie-Anne van Gog - Leunk

5* Naschja Dvora's Gaia

geb: 26-11-2006

Eig: Coby Rees

6* Buran, Metiel, Nenet en Tinga (. 'de Camp Arktika')

Geb: 03-12-2006

Eig: Sarah de Monchy

Overleden:

Lusjkaya Aimo Poika Volzebnikov

Geb: 16-02-2005 Ovl: 24 -04-'19

Eig: A. Bartol-Takens

Lusjkaya Buran Nivardskov

Geb. 17-02-2005 Ovl: 30-09-'18

Eig: J.M. Bouman

Petroeska van de IJsee

Geb: 05-05-2008 Ovl: 17-02-2020

Eig: Rinus en Lenie de Waard

De redactie denkt dat er nog veel meer vitale Sammen binnen onze club zijn. Ze moeten wel 11 jaar oud zijn. Stuur ons even een berichtje en hij of zij staat er de volgende keer bij

Gezondheidsonderzoeken

Onderzoeksresultaten overgenomen van de Raad van Beheer.

Periode: 01/10/2019 T/M 31/12/2019

HD onderzoek

NW= norbergwaarde; Ba=botafwijking;

Aansl.=aansluiting (o= onvoldoende, s= slecht)

NHSB	Naam	Geb. datum	Ba	NW	Aans	Uitslag
3125890	DELIVANO'S PRESENTS TO YOU CHAPLINN	14/06/2018	0	30	o	HD A
3125892	DELIVANO'S PRESENTS TO YOU CUTIE PIE	14/06/2018	0	30	o	HD A
3135384	UNIEK UBELE VAN DE IJSZEE	11/09/2018	0	33	o	HD A

Ecvo oogonderzoek

Erfelijke afwijkingen, standaard oogonderzoek.

* L.pectinatum abn. (goniodysplasie), onderzocht d.m.v. een gonioscopy.

NHSB	Naam	Geb. datum	Onderz . dat	Erfel. Afw.	Disti-chiasis	*Gonio-scopy
3058544	LUSJKAYA TIRZA ATZENOVA	04/10/2016	01/08/2019	vrij	vrij	vrij
2958982	LUSJKAYA RAZMUS AIMOKOV	24/03/2014	15/08/2019	vrij	vrij	
3032328	TILVILJUN OYSTEN AV FANNHVIT	08/10/2015	15/08/2019	vrij	vrij	
3130734	SNÖTROLLENS ZIMA QIYO	12/04/2018	15/08/2019	vrij	vrij	vrij
3127570	SNÖTROLLENS CHIQUITA BIALKA	28/03/2017	06-11-2019	vrij	vrij	ge-ring/mild
3091732	LAPAAZORA INFINITY PEARL	18/07/2016	27/09/2017	vrij	vrij	
3125890	DELIVANO'S PRESENTS TO YOU CHAPLINN	14/06/2018	04/11/2019	vrij	vrij	vrij
3058000	BELYI VOLK DOROFEYA	17/10/2015	12/11/2019	vrij	vrij	

Corry van den Ham-Nijdam

Tentoonstellingsuitslagen

De volledige uitslagen met de keurrapporten zult u vinden op onze website www.samojedenclub.nl

Kerst Winner Show / Christmas Winner Show 22 dec 2019 Keurmeester: Istvan Csik (DE)

Jongste Pupklasse Teven

Delivano's Presents To You Elly May 1 VB.
She's A Mystery Van 'T Huis Te Woude 2 VB.

Jongste Pupklasse Reuen

Delivano's Presents To You El Zorro 1 VB, Beste jongste pup.

Puppyklasse Teven

Cosmic Girl Van 'T Huis Te Woude 1 VB.

Jeugdklasse Reuen

Delivano's Present To You Day Light 1 U.

Jeugdklasse Teven

Future Is Yours Dutch Miracle 2 U
Mishka Na Severe Fairy Stardust 4 ZG
Mishka Na Severe Flower Thumbelina 1 U, Res CAC, Beste Junior.
Rare Thing S Hutora Dykanki 3 U

Tussenklasse Reuen

Delivano's presents To You Chaplinn 1 U, Res CAC, Res CACIB.

Open klasse Reuen

Exclusive Rights Dutch Miracle 2 U
Time Is On My Side Van 'T Huis Te Woude 1 U, CAC, CACIB, B.O.B.

Kampioensklasse Reuen

Dont Stand Close Van 'T Huis Te Woude 1 U.

Agenda 2020

Dogshow Rijnland

za 21 maart

Plantarium, Hazerswoudedorp

www.dogshowrijnland.com

keurm: dhr Rony Doedijns

secr: L.C.Nieuwenburg

l.c.nieuwenburg@hccnet.nl

Ijsselshow / Hanzeshow

za 4 april

zo 5 april

Ijsselhallen, Zwolle

www.ijsselshow.nl

keurm: mw Jos Dekker

keurm: dhr Mark Wibier

secr: mw E.Minne

info@ijsselshow.nl

Dogshow Goes

za 11 april

zo 12 april

Zeelandhallen, Goes

www.dogshowgoes.nl

keurm: mw Natalie van Burik

keurm: dhr Maikel Koot

secr: mw J.Harte

info@dogshowgoes.nl

De Utrecht

za 9 mei

Houten-Nieuwegein

www.de_utrecht.nl

keurm: mw Tiny Hensema

secr: mw I.Wildschut

secretariaat@de_utrecht.nl

Samojeden-Doedag & Jongehondendag

za 16 mei

terrein: URV, Utrecht

www.samojedenclub.nl

keurm:

secr: Rivka Koops

rivka.koops@hotmail.com

Pinkstershow

ma 1 juni

Evenementenhal, Venray

www.pinkstershow.com

keurm: mw S.Walsh (IE)

secr: mw I.Vuursteen-Buiting

secretariaat@pinkstershow.com

De Baronie

za 6 juni

Evenementenhal, Breda

www.dogshowbreda.nl

keurm: dhr Andreas Polgar (CZ)

secr: Wendela-Pascal van der Crujzen

secretariaat@dogshowbreda.nl

Algemene Ledenvergadering NSC

zo 7 juni

www.samojedenclub.nl

secr: Carole Mikx

c.t.m.mikx@t-mobilethuis.nl

Brabant Cup/Meijerij Show

za 20 juni

zo 21 juni

Brabanthallen, Den Bosch

www.brabant_cup.nl

keurm: nog niet bekend

keurm: nog niet bekend

secr: Postbus 170, 5050 AD Goirle

chantal@delapature.com

Clubmatch NSC

za 27 juni

Terrein URV, Utrecht

www.samojedenclub.nl

keurm: Wilma Hell-Frijters

secr: Carole Mikx

c.t.m.mikx@t-mobilethuis.nl

Dogshow Rotterdam

za 29 augustus

zo 30 augustus

Ahoyhal, Rotterdam

www.dogshowrotterdam.nl

keurm: nog niet bekend

keurm: nog niet bekend

secr: mw A. van Steenbergem

admin@dogshowrotterdam.nl

Wandeling Spaarnwoude

zo 6 september

www.samojedenclub.nl

Coby Rees

coby.rees@planet.nl

Kees& PoHo

zo 20 september

Hanzehal, Zutphen

www.keesachtigen_poolhonden.nl

keurm: mw Hannie Vink

secr: mw Annemiek den Os

secretaris@keesachtigen_poolhonden.nl

Dogshow Maastricht

za 26 september

zo 27 september

Mecc, Maastricht

www.dogshowmaastricht.nl

keurm: nog niet bekend

keurm: nog niet bekend

secr: mw F.Loch-Romans

htm.secretariaat@dogshowmaastricht.nl

Steptraining Halfweg

zo 8 november

www.samojedenclub.nl

Eris Koops

eris@naschja.nl

Dogshow Bleiswijk

za 14 november (Benelux Winner)

zo 15 november

Plantarium, Hazerswoude Dorp

www.dogshowbleiswijk.nl

keurm: dhr G.Schäfer (DE)

keurm: dhr K.Strack (DE)

secr: G.Embrechts

geert@dogshowbleiswijk.nl

Kerstwinnershow

19-20 december

Evenementenhal, Gorinchem

**Kennel
Dotunga**

*Voor het behoud van
de oorspronkelijke Samojeed*

06 2947 9003

dotunga@
oldsams.info

Tinga met haar Serby-nest, 1 oktober 2014

Hannah Freud met Juci trainend in het Westerpark in Amsterdam

ONMISBARE TIPS VOOR HONDEN- FOTOGRAFIE MET JE SMARTPHONE

Je hond scherp op de foto

Bepaal zelf waar je op scherp stelt. Dit werkt bij elke smartphone door op het scherm te tikken. Maak direct de foto, want voor je het weet is je hond aan de wandel.

Mooie ogen

Zet de flits altijd uit. De flits geeft lelijke oplichtende ogen en is niet goed genoeg om je hond mooi te belichten. Je kunt beter veel lampen aanzetten dan de flits gebruiken.

Je rennende hond fotograferen

Het is niet zo makkelijk om een rennende hond te fotograferen. Een hele handige functie van je camera is dan de 'burst-modus'. Hiermee maak je snel veel foto's achter elkaar. Zo doe je dat: druk langere tijd op de opname knop en je camera maakt de foto's. Soms moet je dit nog even 'aan' zetten bij de instellingen. Het heet burst of continu-opname.

Veel plezier met het fotograferen van je Samojeed! Groet, Saskia

Doe **gratis** mee met de mini cursus hondenfotografie op
HONDENFOTOGRAFEREN.NL

Kennel NASCHJA

Gezondheid en rastype staan bij ons voorop: honden die goed in elkaar zitten en die goed kunnen bewegen. Wij fokken maximaal één nest per jaar. De pups worden in de huiselijke kring geboren en groot gebracht. We hebben daarvoor al kennis gemaakt met de nieuwe eigenaren. De pups gaan niet vóór 9 weken weg.

De kennel is in februari 1966 opgericht door mw Dicky Pauwels-Krul. In 1980 is Coby Rees mede-eigenaar geworden. Al die 50 jaar is de kennel blijvend vasthouden aan het originele werkttype zoals het in de eerste standaard in 1909 is vastgelegd.

www.naschja.nl

— since 1989 —

PROBEER:
VOER + BONBONS + KOEKJES

ONTVANG GRATIS PROBEERPAKKET:

MET 3 X 100 GRAM VOER NAAR KEUZE
+ SAMPLE 3 IN 1 CRANBERRY KOEKJES
+ SAMPLE SCHAPENVET BONBONS
INCL. SPAARKAART EN INFOBOEKJE.

- ADULT
- LAM&RIJST
- DINER
- SENIOR
- PUP
- HIGH ENERGY
- GIANT
- GEPERST MINI
- GEPERST ADULT
- GEPERST LAM
- PUP MINI
- ADULT MINI
- SENSITIVE MINI
- CONTROL MINI
- SENIOR MINI

MAIL DEZE BON NAAR: INFO@BIOFOODDIERVOEDING.NL
OF STUUR NAAR: BIOFOOD, POSTBUS 191, 9200 AD DRACHTEN

NAAM: _____

ADRES: _____

PC/WOONPLAATS: _____

TELEFOON: _____

E-MAILADRES: _____

MAXIMAAL 1 PAKKET PER GEZIN.

**NATUURLIJK
HET BESTE!**

De Samenwerkende Fokkers

Kennel LATAMARAK

Els Mul-De Ruiter

Oudemirdum

0514-572122

latamarak@ziggo.nl

Kennel LUSJKAYA

Alie Bartol-Takens

Roden

050-8018030

luskaya@gmail.com

Dorien Damstra

Putten

www.luskaya.nl

Kennel NASCHJA

Coby Rees

Amsterdam

020-6263231

www.naschia.nl

Kennel Van de IJszee

Corry en Sjaak vd Ham

Barneveld

0342-413809

www.samojeden.nl

voor het behoud van de oorspronkelijke samojeed